

ת"פ 46492/11/13 - מדינת ישראל נגד י ט

בית משפט השלום בעכו

25 מרץ 2015

ת"פ 46492-11-13 מדינת ישראל נ' ט

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה
נגד
הנאשם
י ט

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נהלה גאני

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד אסי בוחבוט

[פרוטוקול הושמט]

מזדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם, עבירה על פ סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פיה עובדות המפורטות בכתב האישום ביום 3.3.13 במדגרת דיון בצו למניעת הטרדה מאיימת, נאסר על הנאשם ליצור כל קשר עם המתלוננת, לבלוש אחריה, לארוב לה, להתחקות אחר מעשיה ולפגוע בפרטיותה. ביום 6.3.13, הפר הנאשם הוראה זו כאשר הגיע לבית המתלוננת והציץ מבעד לחלון כשהיא ואנשים נוספים היו בדירה. באותו יום שלח לה גם הודעת טקסט בטלפון בה ביקש שתענה לו ופרטים נוספים.
3. עבירות אלו פוגעות בערכים המוגנים של ציות להוראות בית המשפט, שלטון החוק והגנה על שלום הציבור. מי אשר לא מכבד צווי בית המשפט אשר נועדו להגן על שלומם של בני האדם חותר תחת

יכולתו של לטון החוק לדאוג לשלום הציבור ומעמיד עצמו כמי אשר אין במילותיו של בית המשפט די על מנת להניעו מלפגוע באחר.

4. עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעות קודמות בגין הפרת הוראה חוקית, הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים. וכן עבירות סמים. יש לציין כי על פי טיעוני המאשימה אשר תמכה טענותיה בת/2 עברו של הנאשם בגין הפרת הוראה חוקית והטרדת עד וכן האיומים והטרדה באמצעות מתקן בזק כולם קשורים למערכת היחסים בינו לבין המתלוננת בתיק אשר בפני. יש בכך כדי הלוות נסיבה מחמירה שיש בה כדי ללמד כי אין זו הפעם הראשונה שהנאשם הוזהר על ידי ביתה משפט, הובל ביחסיו עמה, ואף הורשע ונדון בגין איומים עליה ועל חבר שלה ולא היה בכך די על מנת להניעו מלשוב ולהפר צווי בית משפט בעניינה.

5. יש לציין כי הרשעתו הקודמת של הנאשם בגין הפרת הוראה חוקית הייתה ביום 8.5.13 בגין עבירה שהתבצעה ביום 27.4.13. כלומר, העבירות אשר כלולות בכתב האישום אשר לפני, בוצעו לפני ביצוע אותן עבירות אשר באותו כתב האישום. בגזר הדין בגין אותו תיק, נדון הנאשם ל-3 חודשי מאסר בפועל. וכן למאסר על תנאי בן 4 חודשים בגין אותן עבירות.

אין בפני כל הסבר מספק מדוע לא נכללו גם הן באותו כתב אישום. כמו כן אין בפני הסבר מדוע הנאשם אשר היה מיוצג באותו הליך לא ביקש לצרף תיק זה, אשר היה בשלב טרם הגשת כתב אישום לאותו התיק.

6. המאשימה טענת למתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל בן 8 חודשים.

7. הנאשם טוען באמצעות סנגורו כי העובדה שהמאשימה לא הגישה בקשה למעצרו עד תום ההליכים, שעה בה הוגש כתב האישום ולא ביקשה מעצרו שעה בה נחקרה העבירה מצביעה על כך כי גם המאשימה לא ייחסה לנאשם מסוכנות כה רבה אותה העת, ועל כן מתפלא הוא אודות טענותיה למסוכנותו הרבה נוכח עברו.

8. הסנגור מפנה לכך כי המאשימה בחרה להגיש כתב אישום זה באיחור. הנאשם שינה חייו. התרחק מן המתלוננת עבר, החל לעבוד ומעבידיו מרוצים מאוד מתפקודו, לצורך כך הגיש מכתב (נ/1). מאז שנת 2013 אין לו כל הסתבכות, לא עם המתלוננת ולא כל עבירה אחרת. אין ביניהם כל קשר.

לפיכך, טוען הוא כי אין להטיל מאסר בפועל.

9. מסכימה אני עם המאשימה כי מתחם הענישה בעבירה מסוג זה כולל מאסר בפועל. מי אשר מפר צו בית משפט, דינו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. על מערכת המשפט עצמה לכבד את צויה ולהבהיר כי אין אדם יכול להפר צו בית משפט מבלי שיענש במלוא חומרת הדין.

10. יחד עם זאת, מוצאת אני כי במקרה זה יש לגזור את דינו של הנאשם מתחת למתחם הענישה. כפי שפרטתי לעיל, מדובר במעשה אשר נעשה בטרם בוצעה אותה עבירה ממש, בגינה נשפט ונדון למאסר בפועל.

במצב דברים זה אין כל הגיון שכעת ידון בשנית למאסר בפועל בגין מעשה אשר ביצע בטרם אותו מעשה בגינו כבר ישב וריצה מאסרו.

11. לפיכך, מוצאת אני כי יש להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, כאשר במידה ואכן שינה, כפי שהציג לפני ביהמ"ש, אורחות חייו, יוכל להמשיך בכך, אך במידה ויחזור לסורו, ירחף מעל ראשו מאסר מותנה וכן התחייבות.

12. נוכח כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירה המפרה צו של בית משפט שניתן כנגדו, ויורשע עליה בדיון.

ב. חתימה על התחייבות כספית בסך 5000 ₪, להמנע מלעבור על החיקוק שהורשע עליו בתיק זה תוך 3 שנים מהיום. אם לא יחתום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ה, 25/03/2015 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת